

Μά κι οι λοιποί μ' ἔδεχθσαν προθύμως ἑκεῖ πέφα,
γιατὶ τὸς πῆγε ωριπινού μ' ἐκείνη τὴν φοβέσσα...
τὸ Σερόδενυα τοῦ μέλλοντος τοὺς πῆγε τὸν δέρα.

Λουπὸν ἐκάθισα καὶ ἐγώ μὲ τὸν ἀντιρρούπον
καὶ μαθητορέωσαν μὲ τὸν ἄδροις τῶν τρόπους.
Συνομίλιας δὲ μας ἐκάναμε γλυκεῖς
γὰρ μπάινος καὶ γὰρ λοῦσα,
καὶ ἐκέντιαζα τὸν Εἰ-Μοχεὶ καὶ τοῦδε στερωχαῖς
καὶ τὸν ἐγαραλόνα.
Καὶ στὸ τραπέζη, μάρφασα τὸν ἔξιντον μον στόκο
καὶ ἀρχισα νὰ συσκέπτωμαι καὶ ἐγώ γὰρ τὸ Μαρόκο.

*Στὴν Ἀλγεθίδας βρίσκομαι, βρέθει Περικλή καὶ,
καὶ μάνο τὸν Ισραενίδη τῆς Κάρδμεν τοῦ Μπεζ.
*Αλλ' ὅμως ἐπεδύμησα καὶ σὲ καὶ τοὺς ιητήρας,
καὶ τράψε μου παρακαλῶ νὰ τένα τῆς Αθήνας.

Χωρὸς Εκουρέων ἐκ τῶν ώραξίων.

*Ἐχασες πολὺ, ποῦ τώρα μάς ατίην Ἀλγεθίδας πῆγες
καὶ μὲ τὸν ἀντιρρούπονος μέθεον καὶ χάρτεις μιγίας,
καὶ δὴν θουνα παρὸν
στῶν Κουσένον τὸν χορόν,
δποῦ γὰρ Σχολὸς μειλλόνας ἔγινε, διαβρένεον γυὶ,
τὸν Δημοτικὸν Θεάτρον τὸ μεγάλο φουναγέ.
*Ἐμὲι πέρα θὰ μποροῦσες δίχας φράσο νὰ χορέψῃς
καὶ τάπεντα μαλιάς σου διπράσω νὰ τὰ κονυρέψῃς.

Λουπὸν ἐπῆγα, Φασονιῆ, στὸν μπάινο νὰ τὸ στράδω
καὶ γὰρ σ' ανταρρόσων,
καὶ μολὺς μπήκασαν : μῆτοσον κονορεύεσαι,
γι'δ' πές μας ποῦ ξουρίζεσαι ; γι'δ' πές μας ποῦ κονυρεύεσαι ;

*Ἡσαν διάφοροι κονυτεῖς
καὶ διμητρός δι Κουρῆς,
μὰ κι'δ Κοντούκης μὲ τὸ μούς ἔχόρευε, καὶ μον,
δι τάπομηνονέματα συγγράψας τοῦ πολέμουν.

Οὐδὲς ἡτοιν δρᾶσας πρὸς χορὸν πολλὴ παρετρέστο,
καὶ δὲς Πρόδερμος ἐπίλυμος δ Πειραϊδύλιος ἥτο,
καὶ μὲς στὴ ζάλη, Φασονιῆ, καὶ μὲς στὴ φασαρία
μὲ τὸν Προδέρμον τοῦ Μουσοῦν χορεύειν τὴν κυρία.

*Χόρεψε καὶ μηδ κοντῆ,
νεραντζούλα φουντακή,
καὶ διοις τοῦπαν : γεγά χαρά σου,
νὰ πληθαίης τὸν παρὰ σου.

*Ἐχασα μὲ τὰς κομώδιες κάτε χορευτοῦν κονυρέως,
κι'δ Ψιλοπούλος ἐπίλυτης, ἀνθυπιλαρχος ὁραίος,
χόρευε μὲ τὴν Λουζίουν, μόρη λευκοφορεύενη,
ποντνα κι'δραβανταργασμένη.

Ἐθγενός· στὰς χορευτίλας ἔνας κι'ἄλλος μὲ συστήνει...
νὰ κι'δ Σείνης μὲ τὴν μόρη καὶ μὲ τὴν κυρία Σείνη.

Εἰς τὰ ζενγή τοῦ χοροῦ φῶς λαμπρὸν ἀνταναλῆ,
εἰδα μηρὸς καὶ τὸν Μανόλη, δηλαδὴ τὸν Βουρουνιλῆ,
καὶ τὸν Βουρουνιά τῆς Μπόρδας καὶ τὸν Βουλευτή τὸν Λέκα

καὶ τὸν τέως τὸν Κολόπτοο,
κι'ζχασκα μὲ πλάποις μπράτοο,
κι'οι κονυρεῖς δοφρίγιον δλοι κι'είχαν κι'δινοιτά γελένα.

Τὶ νά' πῶ γιὰ τὸν Σαββίδη, τὸν ἐπόπτη τὸν χοροῦ ;
τὸν γνωρίεις πρὸδ καρδοῦ.
Μά κι'δ Μπούνδρας ἦν ἑκεὶ, δικτύρος ζωηρὸς,
κι'δ μπαρμπλέρης δ Σαρρής, δ Αημήρης δ φαρρός.

Είδα κόσμο καθός πρέπει καὶ καμπόσους τιστεγεί,
καὶ τὸν Νάντεικ τὸν Κρίσα, μὰ δὲν ἤταν δάλον γκαί.
*Ἀφησαν πολλοῖς δι νίάμας εἰς τὰ κρήτα τοῦ λουτροῦ,
κι'είδα τὴν Ἀντανιάδη,
καὶ τὴν Ἀδανιάδη,
τὴν κυρία τοῦ γατροῦ.

*Ἡσαν στὸ χορὸ, γαΐδουνοι,
κι'ή Σπανοῦ κι'ή Καργαδόνη,
παρενθρήσαν πρὸς τοῖνοις μὲ κομώδιες Παρμοϊδή,
κι'ή κυρίας τῶν κονυρέων κι'ή κονυράδες τοῦ Μουσοῦν.

Ποῦ καὶ ποῦ καμπύ μελάδας ἐάνοιγες, βρέθει Φασονιῆ,
μὲ σακάνα καὶ μὲ σύμκινος νὰ καὶ τέοισι σφριγγιλοί.

*Ἡσαν καὶ καμπόσοι γέροι κι'έγας κονυρεθιδόνης,
ἥσαν δὲ καὶ μερικοὶ

Σένμπονοι Δημοτικοὶ,

Νάσσοις Τζίνης καὶ Φραγκούνλης.

Πλὴν κι'δ Δήμαρχος παρέστη μὲ τὸν γυρὸ τὸν τὸν μεγάλο,
μὰ κι'δ Χωιτοφῆς δ Κάστας, δποῦ δὲν δηρίει μπάλο.

Τὸ πάχος μὲ ταπέληξη γνωστοῦ κοινοδούλου,
δταγ κι'δ Ράλλης μπαίρη,
ποῦ βάλεις κάλητη πάντοις Δημοτικοὶ Σύμβούλοι,
μὰ δὲν ἐπινυχίει.

Παρίστατο κι'ή δεσποινίς *Τύρολον μὲ λευκά,
κι'δ Κόκκινος δ λαϊδὲς,
ἥσα τὸν μπάιον μονοιδός,
κι'δ Μίλης διεύθυνες τὸν μπάλο τεχνιά
καὶ πὰ τεπάνεις δέρόνεις μιὰ μπολαρμάνη δάμαλις,
οὐ μηγ'στ διαλειμματιά τραγούδησε κι'δ Δράμαλης,
βαρύντος τὸν ἐποχής,
κι'έλειπε μόν' δι Κρυσταχής.

*Αλλὰ δὲν είδα τὸν Σουβλῆ,
μήτρα κανέν' δὲ τὴν Αδόη,
κι'αντδ μὲ πλύνης πολέ.

*Ο μπάιος διελείσως κι'δρχιζει νὰ λυπάμαι...
ἐπάνελθε στὸ χώματα τῆς χώρας τῆς πατρίου,
κι'ἀπὸ τὴν Συνδιάσκεψι σὲ καρτερών νὰ πάμε
*στῶν Ἀντάκων τὸν χορὸ καὶ στὸν Φθιοιατρέον.

•••••••••••••••••••••
Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μὲλλονέ λόγους ἀγγελίαις.

Τὸν Δευτεραίον τοῦ γνωστοῦ λαμπρὸν Δαμαλιστήιον,
καταφυγή μὲς στὴν βλογχδ κι'δηπηντά πατήγιον.
Περδόφατα σωληνάρια κι'δγνη τῆς δρᾶς μπόλι
κι'εις τοῦτο πρὸς δαμαλισμὸν διας κι'δλοι.